

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 11/19

Luxembourg den 7. februar 2019

Dom i sag C-322/17
Eugen Bogatu mod Minister for Social Protection

EU-retten kræver ikke, at en person udøver lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for dér at have ret til familieydelse til sine børn, som er bosiddende i en anden medlemsstat

Denne ret til familieydelse er desuden ikke begrænset til tilfælde, hvor ansøgeren forinden har modtaget en bidragspligtig ydelse

I januar 2009 ansøgte Eugen Bogatu, der er rumænsk statsborger, og som har været bosiddende i Irland siden 2003, de irske myndigheder om familieydelse til sine to børn, som er bosiddende i Rumænien.

Eugen Bogatu udøvede lønnet beskæftigelse i Irland mellem 2003 og 2009. Efter at have mistet sit arbejde i 2009 oppebar han først en bidragspligtig arbejdsløshedsydelse (fra 2009 til 2010), derpå en ikke-bidragspligtig arbejdsløshedsydelse (fra april 2010 til januar 2013) og endelig en ydelse i anledning af sygdom (fra 2013 til 2015).

De irske myndigheder meddelte Eugen Bogatu, at de havde besluttet at imødekomme hans ansøgning om familieydelse med undtagelse af perioden fra april 2010 til januar 2013. Årsagen til afslaget for så vidt angår denne periode var, at ansøgeren ifølge myndighederne i denne periode ikke opfyldte nogen af betingelserne for at kunne modtage familieydelse for sine i Rumænien bosatte børn, eftersom han ikke udøvede lønnet beskæftigelse i Irland eller oppebar nogen bidragspligtig ydelse dér. Eugen Bogatu påklagede denne afgørelse og gjorde gældende, at de irske myndigheder havde lagt en urigtig fortolkning af EU-retten til grund.

High Court (ret i første instans, Irland), for hvilken tvisten er indbragt, har anmodet Domstolen om at oplyse, om forordningen om koordinering af de sociale sikringsordninger¹ skal fortolkes således, at en persons ret til familieydelse i den medlemsstat, hvor den pågældende person er bosiddende, og hvis børn er bosiddende i en anden medlemsstat, er betinget af, at vedkommende udøver lønnet beskæftigelse i førstnævnte medlemsstat, eller at denne medlemsstat udbetaler en kontantydelse til den pågældende i kraft af eller som følge af nævnte aktivitet.

I sin dom af dags dato fastslår Domstolen for det første, at forordningen foreskriver, at en person har ret til familieydelse i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning også for de familiemedlemmer, der har bopæl i en anden medlemsstat, som om de havde bopæl i førstnævnte medlemsstat. Den kræver således ikke, at en sådan person har en særlig stilling, og navnlig ikke, at den pågældende skal være arbejdstager for at have ret til familieydelse.

Domstolen bemærker desuden, at det fremgår af den sammenhæng, hvori forordningen indgår, og det formål, som den forfølger, at der kan udbetales familieydelse til børn bosiddende i en anden medlemsstat på flere grundlag, og ikke udelukkende i kraft af lønnet beskæftigelse.

Endelig fremhæver Domstolen, at forordningen er resultatet af en lovgivningsmæssig udvikling, der bl.a. afspejler EU-lovgivers ønske om at udvide retten til familieydelse til andre kategorier af personer end blot arbejdstagere.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Domstolen fastslår for det andet, at forordningen ikke lader retten til familieydelse til børn, der er bosiddende i en anden medlemsstat, afhænge af, om ansøgeren har modtaget kontantydelse i kraft af eller som følge af lønnet beskæftigelse.

Domstolen fastslår således, **at en persons ret til familieydelse i den kompetente medlemsstat hverken er betinget af, at den pågældende person udøver lønnet beskæftigelse i denne medlemsstat, eller at sidstnævnte udbetaler en kontantydelse til vedkommende i kraft af eller som følge af en sådan aktivitet.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127